

UNIVERSITATEA „ȘTEFAN CEL MARE” DIN SUCEAVA
FACULTATEA DE DREPT ȘI ȘTIINȚE ADMINISTRATIVE

TEMATICA, BIBLIOGRAFIA ȘI TESTELE GRILĂ ALE DISCIPLINEI ”DREPT PROCESUAL PENAL”

**PENTRU PROBA DE EVALUARE A CUNOȘTIINȚELOR FUNDAMENTALE ȘI DE SPECIALITATE
DIN CADRUL EXAMENULUI DE LICENȚĂ AFERENT PROGRAMULUI DE STUDII DREPT**

TEMATICĂ:

- I. Principiile și limitele aplicării legii procesuale penale;
- II. Acțiunea penală și acțiunea civilă în procesul penal;
- III. Participanții în procesul penal;
- IV. Competența organelor judiciare;
- V. Incompatibilitatea, abținerea și recuzarea;
- VI. Strămutarea cauzelor și desemnarea altei instanțe pentru judecarea cauzei;
- VII. Asistența juridică și reprezentarea;
- VIII. Măsurile preventive și alte măsuri procesuale;
- IX. Citarea, comunicarea actelor procedurale și mandatul de aducere;
- X. Nulitățile;
- XI. Cheltuielile judiciare;
- XII. Urmărirea penală;
- XIII. Camera preliminară;
- XIV. Judecata;
- XV. Căile de atac (apelul, contestația în anulare, revizuirea);
- XVI. Proceduri speciale (Acordul de recunoaștere a vinovăției).

BIBLIOGRAFIE:

1. Ion Neagu, Mircea Damaschin, *Drept procesual penal*, București, vol. I-II, 2015/2016.
2. Codul de procedură penală, **cu modificările la zi**.
3. Deciziile Curții Constituționale prin care s-au constatat excepții de neconstituționalitate ale unor dispoziții din Codul de procedură penală.

Notă*

Bibliografia indicată are caracter orientativ. Pot fi consultate orice lucrări (tratate, cursuri universitare, monografii) cu condiția ca acestea să fie actualizate.

ÎNTREBĂRI - TESTE GRILĂ:

1. Punerea în mișcare a acțiunii penale se dispune:

- a) de procuror, prin ordonanță motivată;
- b) de procuror, prin rezoluție motivată;
- c) de organul de cercetare penală al poliției judiciare, prin ordonanța motivată, care este supusă confirmării în termen de 3 zile de către procurorul care supraveghează urmărirea penală.



2. În cursul judecății, acțiunea penală se stinge:

- a) prin clasare;
- b) prin rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare;
- c) la data pronunțării hotărârii judecătorești de renunțare la aplicarea pedepsei.

3. Constituirea ca parte civilă în procesul penal se poate face :

- a) până la începerea cercetării judecătorești;
- b) până la pronunțarea hotărârii în primă instanță;
- c) până la închiderea dezbaterilor în apel.

4. Are calitatea de parte în procesul penal:

- a) procurorul;
- b) suspectul;
- c) partea civilă.

5. Competența de judecată în primă instanță a infracțiunii de omor calificat săvârșit prin cruzimi, aparține:

- a) judecătoriei;
- b) tribunalului;
- c) curții de apel, dacă subiectul activ are calitatea de judecător al Curții Constituționale.

6. În cazul infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului României de către o persoană care locuiește în țară, competența de judecată revine:

- a) instanței în a cărei circumscripție se află locuința suspectului sau a inculpatului
- b) Judecătoriei Sectorului 2, București;
- c) instanței mai întâi sesizate.

7. Reunirea cauzelor este obligatorie:

- a) în cazul participației penale;
- b) când între infracțiuni există legătură;
- c) în cazul concursului formal de infracțiuni.

8. Excepția de necompetență materială a instanței inferioare celei competente potrivit legii, poate fi invocată:

- a) în tot cursul judecății, până la rămânerea definitivă a hotărârii;
- b) până la începerea cercetării judecătorești;
- c) în cursul judecății, până la pronunțarea hotărârii în primă instanță.

9. Judecătorul de cameră preliminară:

- a) verifică legalitatea trimiterii în judecată depuse de procuror;
- b) soluționează cererile privind măsurile asiguratorii dispuse de procuror;
- c) soluționează plângerile împotriva măsurilor preventive dispuse de procuror.

10. Urmărirea penală se efectuează obligatoriu de procuror, în cazul:

- a) infracțiunilor de omor și omor calificat;
- b) infracțiunilor de contrabandă și spălare de bani;
- c) infracțiunilor la regimul circulației pe drumurile publice.



11. Asupra recuzării sau abținerii organului de poliție judiciară care efectuează urmărirea penală se pronunță:

- a) șeful ierarhic al acestuia;
- b) procurorul care supraveghează urmărirea penală;
- c) conducătorul parchetului la care se află înregistrată cauza.

12. Curtea de apel poate dispune strămutarea unei cauze de la :

- a) un tribunal la alt tribunal aflat în circumscripția sa;
- b) un tribunal la o curte de apel învecinată;
- c) o judecătorie la un tribunal aflat într-o curte de apel învecinată.

13. Nu poate fi avocat al inculpatului:

- a) fiul procurorului care instrumentează cauza;
- b) avocatul părții responsabile civilmente;
- c) decanul baroului dacă este fratele acestuia.

14. Asistența juridică este obligatorie, când:

- a) partea civilă este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu restrânsă;
- b) când pedeapsa pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de până la 3 ani;
- c) când suspectul sau inculpatul are calitatea de jandarm.

15. Are dreptul de a refuza să dea declarații în calitate de martor:

- a) soțul, ascendenții, descendenții și surorile suspectului sau inculpatului;
- b) vecinii suspectului;
- c) colegii de serviciu ori de studii ai suspectului sau inculpatului.

16. Procurorul sau instanța de judecată poate decide acordarea statutului de martor vulnerabil:

- a) martorului care a suferit o traumă ca urmare a săvârșirii infracțiunii;
- b) martorului cu privire la care există suspiciunea rezonabilă că activitatea sa profesională ori a unui membru de familie a acestuia ar putea fi pusă în pericol datorită informațiilor furnizate organelor judiciare sau a declarațiilor date;
- c) martorului ocular care relatează în detaliu despre săvârșirea faptei.

17. Prelungirea măsurii supravegherii tehnice se dispune de judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, pentru cel mult 30 zile iar durata totală nu poate depăși:

- a) 90 zile;
- b) 6 luni cu excepția măsurii supravegherii video, audio sau prin fotografiere în spații private, care nu poate depăși 120 zile;
- c) 100 zile.

18. În cursul urmăririi penale percheziția domiciliară se dispune de :

- a) instanța de judecată competentă să judece cauza în primă instanță;
- b) judecătorul de drepturi și libertăți;
- c) procurorul care efectuează ori supraveghează urmărirea penală.



19. Măsura preventivă a reținerii se dispune de :

- a) judecătorul de drepturi și libertăți la cererea procurorului;
- b) organul de cercetare penală sau de procuror;
- c) instanța de judecată, la cerere sau din oficiu.

20. Împotriva ordonanței procurorului prin care s-a dispus reținerea, suspectul sau inculpatul poate face:

- a) plângere la judecătorul de drepturi și libertăți;
- b) contestație la judecătorul de drepturi și libertăți;
- c) plângere, la prim - procurorul parchetului sau, după caz, la procurorul ierarhic superior.

21. Pe timpul cât se află sub control judiciar, inculpatul:

- a) trebuie să se prezinte la organul de urmărire penală, la judecătorul de cameră preliminară sau la instanța de judecată ori de câte ori este chemat;
- b) este privat de libertate;
- c) este obligat să suporte cauțiunea fixată de instanța de judecată.

22. Măsura preventivă a arestului la domiciliu nu se poate dispune dacă:

- a) inculpatul a săvârșit o infracțiune asupra unui membru de familie;
- b) inculpatul a comis o infracțiune de corupție;
- c) dacă inculpatul a comis o infracțiune contra securității naționale;

23. Arestarea preventivă poate fi dispusă dacă:

- a) inculpatul nu recunoaște săvârșirea faptei;
- b) partea vătămată nu este de acord cu luarea acestei măsuri;
- c) inculpatul exercită presiuni asupra persoanei vătămate sau încearcă să realizeze o înțelegere frauduloasă cu aceasta.

24. În cursul urmăririi penale, durata arestării preventive a inculpatului nu poate depăși:

- a) 20 zile;
- b) 60 zile;
- c) 180 zile.

25. Împotriva măsurii asiguratorii luată de procuror, suspectul, inculpatul sau orice altă persoană interesată poate face:

- a) plângere, care se soluționează de conducătorul parchetului sau de procurorul ierarhic superior;
- b) contestație, în termen de 3 zile de la data comunicării ordonanței de luare a măsurii, la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond;
- c) contestație, în termen de 24 ore la procurorul ierarhic superior.

26. Citația este înmânată:

- a) soțului, unei rude sau oricărei persoane care locuiește cu persoana citată ori care în mod obișnuit îi primește acesteia corespondența (dacă nu se află acasă);
- b) fiului persoanei citate dacă are vârsta de 13 ani împliniți și persoana citată nu se află acasă;
- c) administratorului unui bloc de apartamente chiar dacă persoana citată se află acasă.

27. În caz de renunțare la urmărirea penală suspectul sau inculpatul:



- a) este obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat ;
- b) nu este obligat la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat;
- c) suportă cheltuielile judiciare avansate de stat numai dacă i se stabilește o culpă procesuală.

28. Atrage nulitatea absolută:

- a) încălcarea oricăror dispoziții legale dacă prin aceasta s-a adus o vătămare drepturilor părților;
- b) încălcarea dispozițiilor privind publicitatea ședinței de judecată;
- c) încălcarea dispozițiilor privind asistarea de către avocat în cursul judecății a inculpatului aflat în stare de libertate care a săvârșit o infracțiune sancționată de lege cu pedeapsa închisorii de maxim 4 ani.

29. Procurorul dispune asupra actelor sau măsurilor procesuale prin:

- a) ordonanță, dacă legea nu prevede altfel;
- b) rezoluție motivată;
- c) referat.

30. Plângerea reprezintă:

- a) încunoștiințarea făcută de către o persoană fizică sau juridică despre săvârșirea unei infracțiuni
- b) încunoștiințarea făcută de o persoană fizică sau juridică referitoare la o vătămare ce i s-a cauzat prin infracțiune;
- c) modul de soluționare a divergențelor dintre părți.

31. Plângerea prealabilă trebuie introdusă:

- a) în termen de 3 luni din ziua în care persoana vătămată a aflat despre săvârșirea faptei;
- b) în termen de 2 luni din ziua în care persoana vătămată a aflat despre săvârșirea faptei;
- c) în termen de 4 luni din ziua în care persoana vătămată a aflat despre săvârșirea faptei;

32. Procedura audierii anticipate se aplică atunci când:

- a) există riscul ca un martor să nu mai poată fi audiat în cursul judecății;
- b) există riscul ca inculpatul să nu mai poată fi audiat în cursul judecății;
- c) există riscul ca suspectul minor să nu mai poată fi audiat în cursul judecății;

33. Punerea în mișcare a acțiunii penale se dispune:

- a) prin ordonanță, de către procuror în cursul urmăririi penale;
- b) prin rechizitoriu, de către procuror la finalizarea urmăririi penale;
- c) prin ordonanță, de către organul de cercetare penală al poliției judiciare.

34. Urmărirea penală poate fi suspendată dacă:

- a) suspectul sau inculpatul suferă de o boală gravă care îl împiedică să ia parte la procesul penal, aspect constatat printr-o expertiză medico-legală;
- b) suspectul sau inculpatul este plecat în străinătate și nu poate fi audiat;
- c) suspectul sau inculpatul este trimis în judecată într-o altă cauză pentru infracțiuni contra vieții.

35. Renunțarea la urmărirea penală se poate dispune în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede:

- a) pedeapsa închisorii de cel mult 5 ani;
- b) pedeapsa amenzii sau pedeapsa închisorii de cel mult 7 ani;
- c) pedeapsa închisorii de cel mult 8 ani.



36. Trimiterea cauzei la un alt parchet se dispune de:

- a) procurorul general al Parchetului de pe lângă Î.C.C.J. ;
- b) procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel;
- c) Î.C.C.J.

37. Actul de sesizare a instanței este reprezentat de:

- a) rechizitoriu prin care se dispune trimiterea în judecată;
- b) ordonanța de clasare;
- c) adresa de înaintare la instanță a dosarului împreună cu rechizitoriul întocmit în cauză.

38. Redeschiderea urmăririi penale se dispune:

- a) de procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția, când constată, ulterior că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea,
- b) de procurorul ierarhic superior, în cazul în care au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea;
- c) de judecătorul de drepturi și libertăți când apreciază că se dispune arestarea preventivă a inculpatului.

39. Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de către organul de cercetare penală se soluționează de:

- a) procurorul care supraveghează activitatea organului de cercetare penală;
- b) șeful direct al organului de cercetare penală;
- c) conducătorul parchetului la care este înregistrat dosarul.

40. Obiectul procedurii în camera preliminară îl constituie:

- a) verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței;
- b) verificarea existenței vinovăției inculpatului;
- c) verificarea suficienței administrării probelor cu privire la săvârșirea faptei.

41. Instanța de judecată soluționează:

- a) cauza dedusă judecării cu garantarea respectării drepturilor subiecților procesuali și asigurarea administrării probelor pentru lămurirea completă a împrejurărilor cauzei în scopul aflării adevărului, cu respectarea deplină a legii;
- b) cererile și excepțiile formulate pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror înscrisuri noi prezentate;
- c) orice cauză, pronunțându-se prin încheiere.

42. În cursul judecării:

- a) persoana vătămată și suspectul au dreptul la un singur termen pentru angajarea unui avocat și pentru pregătirea apărării;
- b) persoana vătămată și partea civilă au dreptul la două termene pentru angajarea unui avocat și pentru pregătirea apărării;
- c) persoana vătămată și părțile au dreptul la un singur termen pentru angajarea unui avocat și pentru pregătirea apărării.

43. Hotărârea prin care cauza este soluționată de prima instanță de judecată se numește:

- a) încheiere;



- b) sentință;
- c) decizie.

44. Ordinea în care se dă cuvântul, după terminarea cercetării judecătorești, este următoarea:

- a) procurorul, persoana vătămată, partea civilă, partea responsabilă civilmente și inculpatul;
- b) procurorul, inculpatul, persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente;
- c) inculpatul, procurorul, persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente;

45. Rezultatul deliberării se consemnează într-o minută care:

- a) trebuie să aibă conținutul prevăzut pentru dispozitivul hotărârii;
- b) se întocmește în trei exemplare originale, dintre care unul se comunică inculpatului;
- c) se semnează numai de către greșierul de ședință.

46. Termenul de declarare a apelului este de:

- a) 15 zile, și curge de la comunicarea copiei minutei;
- b) 10 zile, dacă legea nu dispune altfel, și curge de la comunicarea copiei minutei;
- c) 30 zile, dacă legea nu dispune altfel, și curge de la comunicarea copiei minutei;

47. Contestația în anulare se poate face dacă:

- a) s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute la soluționarea cauzei și care dovedesc netemeinicia hotărârii pronunțate în cauză;
- b) inculpatul a fost condamnat deși existau probe cu privire la o cauză de încetare a procesului penal;
- c) un martor a fost condamnat pentru mărturia mincinoasă depusă în cauză.

48. Revizuirea hotărârilor judecătorești definitive, cu privire la latura penală poate fi cerută când:

- a) instanța de apel nu a fost compusă potrivit legii ori a existat un caz de incompatibilitate;
- b) nu s-a constatat grațierea;
- c) un înscris care a servit ca temei al hotărârii a cărei revizuire se cere a fost declarat fals în cursul judecății.

49. În cursul urmăririi penale se poate încheia acordul de recunoaștere a vinovăției:

- a) după punerea în mișcare a acțiunii penale;
- b) înainte de punerea în mișcare a acțiunii penale;
- c) prin rechizitoriu.

50. Acordul de recunoaștere a vinovăției se poate încheia numai cu privire la:

- a) infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 7 ani;
- b) infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 10 ani;
- c) infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 15 ani.

51. Competența de judecată în primă instanță a infracțiunii de evaziune fiscală săvârșită de un avocat, aparține:

- a) judecătoriei;
- b) tribunalului;
- c) curții de apel.



52. În caz de renunțare la urmărirea penală suspectul sau inculpatul:

- a) poate fi obligat la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, după consultarea acestuia ;
- b) nu poate fi obligat la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, chiar dacă își exprimă acordul în acest sens ;
- c) poate fi obligat la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, chiar dacă nu a fost consultat acest sens ;

53. Măsura preventivă a reținerii se dispune prin :

- a) ordonanță motivată;
- b) rezoluție motivată;
- c) încheiere.

54. Procedura audierii anticipate are loc:

- a) în cursul urmăririi penale, în fața judecătorului de drepturi și libertăți ;
- b) în cursul urmăririi penale, în fața judecătorului de cameră preliminară;
- c) în cursul urmăririi penale, în fața instanței de judecată.

55. Împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți a dispus, în cursul urmăririi penale, arestarea preventivă a inculpatului, acesta din urmă poate declara:

- a) apel;
- b) contestație;
- c) recurs.

56. Înalta Curtea de Casație și Justiție poate dispune strămutarea unei cauze de la :

- a) o curte de apel la o altă curte de apel;
- b) de la un tribunal la o curte de apel;
- c) de la o judecătorie la o curte de apel.

57. Hotărârea prin care, în cursul urmăririi penale, s-a dispus arestarea preventivă a inculpatului, se numește :

- a) decizie;
- b) sentință;
- c) încheiere.

58. Reunirea cauzelor este facultativă :

- a) în cazul concursului formal de infracțiuni;
- b) în cazul infracțiunii continuate;
- c) în cazul participației penale.

59. În caz de renunțare la urmărirea penală interesul public se analizează în raport cu:

- a) vârsta suspectului sau inculpatului;
- b) vârsta martorilor audiați;
- c) conținutul faptei și împrejurările concrete de săvârșire, scopul urmărit de făptuitor, mijloacele și modul de săvârșire .



Universitatea
Ștefan cel Mare
Suceava



60. Competența de judecată în primă instanță a infracțiunii de tâlhărie care a avut ca urmare moartea victimei, aparține:

- a) judecătorei;
- b) tribunalului;
- c) curții de apel.

Lector univ. dr. LĂMĂȘANU Daniela Iuliana